

Дође ми однекуд да поново прочитам фамозни говор Слободана Милошевића од 2. октобра 2000. године; да проверим, подсетим се, размислим поново. Да видим где је погрешио. Почнем да читам, све тражећи нешто да се закачим; наиме, пре неколико дана, опет, читао сам неке текстове једног другог визионара, Зорана Ћинђића, иконе демократских промена у Србији, па рекох, да упоредим визије...

Прочитам и почнем да сређујем утиске, али ми не иде; једни су говорили да је Ћинђић „човек Запада“, немачки шпијун, да је с њима у дослуху, а други да је Милошевић атавизам комунизма, и као такав, отелотворење зла, које стоји између нас на једној и среће и просперитета на другој страни.

Тако сам се, на крају, потпуно збунио, па тражим помоћ од вас.

Знамо шта је било два-три дана после Милошевићевог говора; једни то виде као демократску револуцију, други као државни удар, пуч и нелегитиман чин. Тај сукоб траје и данас, без назнака да ће престати или се разрешити. У жељи да помогнем да се неке дилеме у нашим главама разреши, нудим ова упоређења свима на увид, јер мислим да су мени помогла да схватим ко је визионар, а ко „лажни пророк“.

Ви процените сами, по својој памети...

Говор Слободана Милошевића 2. октобра 2000.

Обраћање јавности Милошевић почиње речима:

„Поштовани грађани, пред други круг избора желим да вас на овај начин упознам са својим виђењем изборних и политичких прилика у нашој земљи, посебно у Србији. Као што и сами знате, пуну деценију трају напори да се Балканско полуострво стави под контролу неких западних сила. Велики део тог посла је обављен успостављањем марионетских влада у неким земљама, претварањем тих земаља у земље ограниченог суверенитета или лишене сваког суверенитета. Због нашег отпора таквој судбини за нашу земљу, били смо изложени свим притисцима којима у савременом свету људи могу бити изложени. Број и интензитет тих притисака умножавао се како је време пролазило. Искуство у другој половини двадесетог века које велике силе имају у рушењу влада, изазивању немира, подстицању грађанских ратова, компромитовању и ликвидирању бораца за националну слободу, довођењу држава и народа на руб сиромаштва – све је то примењено на нашу земљу и народ. Догађаји који су организовани за наше изборе су, такође, део организоване хајке на земљу и народ, зато што су наша земља и народ баријера успостављању потпуне доминације на Балканском полуострву.“

Даље, у обраћању јавности, Слободан Милошевић изражава сумњу у позадину настанка „организоване групације” странака под именом Демократска опозиција Србије, напомињући да делују под утицајем земаља са Запада које су учествовале у рату против Југославије и Србије. Затим помиње да су обећања ДОС-а лажна и да до брзог раста стандарда грађана и економског просперитета неће доћи, напротив. Затим каже да би нова, како каже „марионетска власт”, имала ограничен утицај и да би под притиском земаља НАТО алијансе били настављени притисци на земљу у покушају да се даље дезинтегрише и слаби. Милошевић сматра да бисмо под тим западним притисцима и попуштањима „нових” власти могли да дочекамо судбину сличну скоро као Курди, а Црна Гора би имала судбину државе под контролом мафије. Напомињући пример земаља источне Европе, где је подела друштва на велику већину сиромашних и мањину богатих, Милошевић каже да би и нас слична судбина задесила. То искључује наду у праведније и хуманије социјалне односе.

Милошевић даље каже:

О визијама и визионарима

Пише: Милан Кнежевић
понедељак, 21 мај 2012 11:14

